

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.592/2012/7.szám

A Kúria a dr. Ormós Zoltán ügyvéd által képviselt felperes neve(felperes címe.) felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt alperes neve(alperes címe) alperes ellen fogyasztóvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. április 19. napján kelt 24.K.33.526/2011/6. számon hozott ítélete ellen az alperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 24.K.33.526/2011/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000 (azaz ötvenezer) forint elsőfokú és 30.000 (azaz harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 20.000 (húszezer) forint kereseti és 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes üzemelteti a (...) portálokat, melyeken különböző külföldi székhelyű szervezetek fogadásokra buzdító reklámjai jelentek meg. Az említett szervezeteknek magyarországi tevékenységükre engedélyük nem volt. Ezt a tényt az engedély kiadására jogosult hatóság bejelentette az alperes szervénél és intézkedést kért. Az alperes első fokon a felperest 100.000.-forint fogyasztóvédelmi bírsággal sújtotta. Az alperes 2011. június 24-i HAJ-1960-2/2011. számú határozatával az elsőfokú döntést helybenhagyta. Indokolása szerint a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 2. §-a (7) bekezdésébe és a gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv.) 10. §-ába ütközött a felperes tevékenysége, mert arra a reklámot megrendelőknak engedélye nem volt, és ezt a tényt az engedély kiadására jogosult adóhatóság igazolta. Az engedély hiányát a felperes maga sem cáfolta. Ezen érvekre alapítva szabta ki az alperes a felperessel szemben a bírságot.

A határozat felülvizsgálata iránt előterjesztett keresetében a felperes elsődlegesen a határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak megváltoztatását kérte. Állította, hogy eljárásával jogszabálysértést nem valósított meg, illetőleg a bírság elengedésének vagy mérséklésének lett volna helye, mert eljárása során jóhiszemű volt.

A Fővárosi Törvényszék a jogerős határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, a közigazgatási szervek új eljárásra kötelezése nélkül. Indokolása szerint az Szjtv. szabályozása a közösségi jogot nem sértette, a szabályozás nem diszkriminatív, ezért a magyar jogot kellett az ügyben alkalmazni. Tény ugyanakkor, hogy a felperes tevékenysége nem ütközött az Szjtv. 2. §-ának (7) bekezdésébe, mert a felperes csak reklámozott, szerencsejátékot nem szervezett. A Grtv. 10. §-a a törvényszék álláspontja szerint az ügyben azért nem alkalmazható, mert a reklámot megrendelők jogellenes tevékenysége az adóhatóság által előzetesen megfelelő formában megállapítva nem volt. Utalt arra is, hogy a hirdetőknak külföldön van a tevékenységre engedélyük.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet hatályon kívül helyezésével a kereset elutasítását és a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Előadta, hogy a hirdetőknak a szerencsejáték-szervező tevékenység folytatásához nem volt engedélyük, az állami adóhatóságtól. A szerencsejátékot engedély nélkül Magyarországon üzték, így ez a tevékenység az Szjtv. 1. § (4) és (5) bekezdésébe ütközött. Ugyanakkor az adóhatósági bejelentéshez, amivel az eljárás indult az adóhatóságnak megelőző eljárására nem volt szükség, formális határozatot arról a nemleges tényről, hogy a hirdetőknak magyarországi szerencsejáték szervezésre engedélyt nem kértek, nem kellett hozni. Utalt arra is az alperes, hogy az adóhatóság joghatóságát illetően nincs vizsgálatra szükség, mert a jelen per alperese nem az adóhatóság.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében eddigi előadásait fenntartva, részletesen hivatkozott arra, hogy az alperes határozata az Uniós jogba ütközik, és ezért a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Kúriának abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a Magyarországon erre engedéllyel nem rendelkező szerencsejátékot folytató szervezeteket jogszerű-e reklámozni.

A Kúriának az ügyben az Szjtv. 2. §-ának (7) bekezdését kellett alkalmazni, mely kimondja, hogy nem folytatható belföldön, vagy külföldön szervezett szerencsejátékban történő részvételre

Magyarországon értékesítési, szervező, közvetítő tevékenység, ha a szerencsejáték szervezésére az állami adóhatóság nem adott engedélyt. A Grtv. 10. §-a alapján ugyanakkor tilos az olyan áru reklámja, amelynek előállítása vagy forgalmazása jogszabályba ütközik.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az európai jogra hivatkozott, azonban csatlakozó felülvizsgálatot nem terjesztett elő, ezért ezzel a kérdéskörrel foglalkozni nem kellett. Emiatt nem lehetett elbírálni a Kúriának az előzetes döntéshozatali eljárásra vonatkozó kérelmet sem. Ez a kérelem egyébként sem a felülvizsgálati eljárásra vonatkozott volna.

A törvényszék álláspontja szerint a felperesi tevékenység azért nem ütközött az Szjtv. 2. §-ának (7) bekezdésébe, mert a felperes csak reklámozott. Emiatt a Grtv. 10. §-a az ügyben nem alkalmazható, ugyanis az állami adóhatóság az engedély hiányára vonatkozóan megfelelő formában határozatot nem hozott.

Az iratokból megállapíthatóan ténykérdés, hogy a hirdetőknak Magyarországon nem volt tevékenységi engedélyük. Ennek hiányáról külön határozatot nem kell hozni, hiszen nevezettek nem kértek engedélyt, így ilyen engedéllyel nem is rendelkezhetek. Az állami adóhatóság nyilvántartásai alapján adott értesítés az engedély hiányáról tehát elegendő volt arra, hogy az eljárás meginduljon.

A felperes szükségképpen ismeri a szerencsejátékokra vonatkozó magyarországi szabályozást, így az engedély hiányára vonatkozó ismerethez egyszerűen hozzájuthatott volna. Ehhez képest ténykérdés, hogy olyan szerencsejátékot reklámozott, mely szerencsejátékot Magyarországon is folytattak. Ténykérdés az is, hogy ezek folytatására - függetlenül attól, hogy arra külföldön a szerencsejáték szervezőnek van-e engedélye - Magyarországon adóhatósági engedély kell. A felperes ennél fogva olyan áru reklámozását végezte, melynek forgalmazása jogszabályba ütközött. Tévedett tehát a törvényszék, amikor ítéletében e tevékenység megengedhetőségéről döntött.

Az eljárás bíróság téves jogi álláspontja miatt a jogsértés hiányát állapította meg, ezért nem vizsgálta a felperes keresetében foglalt további, a bíróság mérséklésére vonatkozó kereseti kérelmet.

Az Fgytv. 47. §-ának (1) bekezdés i) pontja értelmében kiszabható bírság a (4) bekezdés szerint az eset összes körülményéhez igazodóan, mérlegelés alapján állapítható meg. A hatóság a határozatában számot adott a bírság kiszabásánál értékelt körülményekről, a mérlegelése nem hiányos, annak felülmérlegelésére jogszabálysértés hiányában a Kúria nem látott lehetőséget, a bírság összege nem eltúlzott, mérséklése nem indokolt.

Mindezek miatt a Kúria a törvényszék ítéletét a Pp. 275. § (4) bekezdése értelmében hatályon kívül helyezte, és helyette jogszabályoknak megfelelő új határozatot hozva a keresetet elutasította.

A Kúria a Pp. 78. §-a alapján kötelezte a felperest az alperes Pp. 79. §-a szerint felszámítható törvényszék előtt és a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. Az illeték megfizetésére kötelező rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény rendelkezésein alapszik.

Budapest, 2013. szeptember 17.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Dávid Irén s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő